

POROČILO TAJNIKA MLO LJUBLJANA

Uvod

Pred nami je odločen korak k nadaljnji decentralizaciji oblasti, odločen korak v nadaljnji graditvi demokratičnosti v vsem družbenem življenju.

Končujejo se priprave za formiranje novega okraja Ljubljana (skupaj s sedanjim okrajem Ljubljana-okolica in priprave za formiranje občin na območju mesta Ljubljane. S tem bo prenehalo delovanje Mestnega ljudskega odbora in njegovih upravnih organov. Posle bo deloma prevzel novi skupni okrajni ljudski odbor Ljubljane, deloma nove občine na območju mesta in njihovi upravni organi.

Zato je prav da pred tem pomembnim korakom posežemo s poročilom tudi malo nazaj in se ne zadovoljimo povsod s prikazom od zadnjega poročila dalje. V kratkem bomo omenili vse organe ljudskega odbora v predvsem toliko, kolikor se tiče razmejitve dela med njimi in upravnimi organi in zaradi tega, ker se jih v pregledu ne dotika nobeno druga poročila. Posebej bomo obravnavali delo upravnih organov in se pri tem tudi nujno dotaknili nekaterih načel, ki jih je glede nadaljnje razvoja poslovanja upravnih organov v glavnem priporočila V. skupščina medmestne konference v Sarajevu maja 1955 na podlagi našega referata o delovanju upravnih organov ljudskih odborov.

Za pravilnejše ocenjevanje dela mestnega ljudskega odbora in njegovih organov naj omenim naslednje:

Mestni ljudski odbor Ljubljana z vsemi svojimi organi je odbor v rangu okraja, ki opravlja vse okrajne in občinske funkcije hkrati za mesto s 145

tisoč prebivalci na območju, ki obsega 20.400 ha (dosedanje občinske kompetence sta izvajali občini Polje in Sentvid za ca 19.000 prebivalcev).

Ljubljana ima razvito proizvodnjo, trgovino, obrt, gostinstvo itd. (skupaj 612 socialističnih gospodarskih organizacij in ca 1.800 privernih obratnih delavnic — glej prilogo*), je močno prometno križišče in turistično mesto, kot republiško glavno mesto seveda tudi politično, kulturno, prosvetno in socialno-zdravstveno središče (103 finančno samostojni zavodi in 90 mestnih proračunskih ustanov), središče družbenih in drugih organizacij ter ima specifične in velike urbanistične, komunalne, gradbene in druge probleme, ne nazadnje stanovanjskega.

Mesto Ljubljana je včlanjeno v Stalni konferenci mest FLRJ, katerega predsedstvo vodi za leto 1955/1956 predsednik Mestnega ljudskega odbora Ljubljana. Mesto Ljubljana je tudi samostojen član Mednarodne zveze mest s sedežem v Haagu.

Tajnik ljudskega odbora je imel po zadanem Zakonu o ljudskih odborih dolžnosti, ki jih lahko delimo na štiri vrste: 1. pomaga predsedniku pri pripravi sej ljudskega odbora in pri izravnavanju dela Svetov in komisij,

2. skrbi za zakonitost in pravičnost dela upravnih organov (administracije),

3. vodi neposredno vse zadeve, ki ne spadajo v druge oddelke (obče zadeve),

4. izravnava delo načelnikov oddelkov.

S tega vidika je tudi razdeljeno to poročilo na 4 dele.

* Vse priloge so tov. odbornikom na vpogled v Skupščinski pisarni Tajništva MLO.

Dela ljudskega odbora so se v veliki meri udeleževali posamezni republiški poslanci, izvoljeni na območju mesta, pa tudi zvezna poslanca s tega območja tovariša Edvard Kardelj in Vida Tomšič sta na več sejah z nasveti in tolmačenjem pomagala reševati probleme na različnih področjih družbenega življenja.

Ob 10-letnici osvoboditve se je Mestni ljudski odbor ob navzočnosti zastopnikov ljudske oblasti in družbenih organizacij zbral v renovirani Magistratni dvorani k slavnostni seji, kjer je med drugim pripravil izročitev častne diplome maršalu Titu, ki je bil dne 9. maja 1946 izbran za častnega meščana Ljubljane; na slavnostni seji je bil izvoljen tudi tov. Edvard Kardelj za častnega meščana Ljubljane.

Mestni ljudski odbor je s svojimi organi aktivno sodeloval tudi pri delu medmestne konference in se je po svojih zastopnikih udeleževal vseh sej in konferenc, posebno pa tudi v strokovnih komisijah medmestne konference, in med drugim pripravil za zasedanje zadnjih treh skupščin referate o socialno-varstvenih vprašanjih, o stanovanjski problematiki in izgradnji ter o funkcioniranju upravnih organov ljudskih odborov.

Kot republiško glavno mesto je imel ljudski odbor posebne naloge, prirejal ali sodeloval je n. pr. pri velikih manifestacijah, sprejemu inozemskih državljanov, zastopstev in delegacij, poskrbel in priredil je Ljubljanski festival, kot vsakoletno prikazovanje izbranih kulturnih prireditev, saj s tem tudi neštetim tujcem, ki pridejo v ali potujejo skozi naše središče, predstavi mesto kot center narodnoosvobodilne borbe in kot kulturni center socialistične ustvarjalnosti: Urejeni so veliki spomeniki padlim borcem NOB na Zalah in pri Urhu. Pred izdajo je knjiga o zgodovini Ljubljane I. del, urejene so mnoge kulturne ustanove, med njimi Moderna galerija renovirana, Jakopičev paviljon. Mestno gledališče končana je prva faza kulturno-zgodovinskega okolja pri Križankah, otvorena je prva faza gospodarskega razstavišča, urejuje se Stari trg z Magistratom, začele so se večje investicijske gradnje prosvetnih ustanov, postavljena je velika klinika za otroke, da ne nevajamo primerov komunalne zdravstvene, socialne in gospodarske izgradnje in posebej ves izgled mesta, ki je v 10 letih predelal novo, sodobnejše lice. O izgraditvi Ljubljane in vsega družbenega življenja v njej je za 10-letnico osvoboditve napisal Almanah, ki bo vsak čas nastiskan in objavljen.

II

SVETI LJUDSKEGA ODBORA

Sveti so kolektivni organ: ljudskega odbora sestavljeni iz odbornikov in drugih državljanov neodbornikov, kar pomeni demokratizacijo organov, ki skrbijo za izvajanje politike ljudskega odbora in dajejo konkretna napolitila v zadevah resorne politike. V Svetih je letos sodelovalo 41 neodbornikov-državljanov.

Od prvotnih pet svetov po zakonu o ljudskih odborih se je Mestni ljudski odbor na seji 16. julija 1954 odločil, da ustanovi 8 svetov (glej prilogo 3). Naraščajoče kompetence ljudskih odborov in ogromna problematika posameznih področij družbene delavnosti v Ljubljani so zahtevali tako rešitev, kajti posamezni Sveti niso več mogli obvladati svojega področja dela, ne da bi nujno zanemarjali eno ali drugo panogo delavnosti.

Delo Svetov se je odvijalo na sejah Svetov, ki so jim problematiko predlagali tajniki Svetov, pa tudi drugi resorni šefi, od katerih je Svet zahteval poročila, problematiko ali predloge. Od ljudskega odbora so prejeli okvirna navodila.

Sveti so na sejah pretresali problematiko s svojega področja dela in stajali svoja poročila in predloge na seje ljudskega odbora, potem ko so bili predlogi pretreseni še od pristojnih komisij ljudskega odbora. Na sejah ljudskega odbora pa so svoje predloge stavili, razlagali in branili Sveti sami.

Sveti so na svojih sejah dajali upravnim organom podrobnejša navodila za izvajanje splošnih navodil in politike ljudskega odbora ali z drugimi besedami: skrbeli so za izvajanje resorne politike.

Tretja dejavnost Svetov je bila, da so sklepali tudi o upravnih zadevah s tem, da so upravnim organom dali v takih zadevah obvezna konkretna navodila, kako morajo v predmetni upravni zadevi odločiti.

Končno so Sveti nadzorovali delo upravnih organov s tem, da so zahtevali poročila od tajnika Sveta (načelnika) in drugih resornih šefov, tako kompleksna poročila, kakor poročila in pojasnila o posrednih zadevah in dajali pripombe in napolitila. Tajnik Sveta (načelnik oddelka) pa je odgovarjal za pravilno izvajanje navodil in sklepov.

Obseg in množina problematike, ki jo je Sveti obravnavali na sejah Svetov, in sicer so imeli od 1. januarja 1954 do junija 1955:

Svet za gospodarstvo	54 sej
Svet za gradbene in komunalne zadeve	33 sej
Svet za stanovanjske zadeve (avg. 1954)	18 sej
Svet za socialno varstvo	27 sej
Svet za zdravstvo (od avg. 1954)	16 sej

Svet za prosveto	37 sej
Svet za kulturo (od avg. 1954)	18 sej
Svet za notranje zadeve	11 sej

Posamezni sveti so za boljše pripravo problematike, analize, ali predlogov ustanovljali kot metodo dela svoje odbore in komisije, skupaj 45 po številu (glej prilogo 4). Te komisije in odbori so zasedali po potrebi, nekateri 15-dnevno, nekateri redkeje. Skupno so imeli v enem letu preko 350 sej. Te komisije so vodili odborniki, člani pa so bili odborniki in drugi državljani. Sestav teh komisij se je od časa do časa menjal. Tako je v njih sodelovalo preko 300 državljanov neodbornikov. Nekaterim teh komisij so tudi dali pooblastila, da mesto njih dajajo konkretna navodila, kako naj upravni organi odločijo v upravnem postopku, posebno kadar je šlo za prosto presojo ali za upravne zadeve širšega značaja. Vsaka komisija (in odbor) je imela strokovnega uslužbenca za tajnika.

Resorna poročila Svetov so bila objavljena v »Glasniku« št. 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 29, 30, 31, 32 in 38 (tudi družbeni plan — »Glasnik« št. 28).

III

KOMISIJE LJUDSKEGA ODBORA

Za pripravo določenih problemov in predlogov ljudskemu odboru so obstojale in je delovalo 16 odborniških komisij (seznam — glej prilogo 5) od teh 4časne. To število je precej prekoračilo število odborniških komisij, ki jih kot nujne našteva zakon o ljudskih odborih.

Vendar bi bil ljudski odbor prezaposlen, če bi moral v podrobnosti razpravljati vsako problematiko, ki mora priti na sejo ljudskega odbora, pa so se itak seje ljudskega odbora vršile zadnje leto skoraj tedensko. Komisije so podrobno razpravljale o problematiki in dale obrazložene predloge ljudskemu odboru. Kadar so sveti dajali ljudskemu odboru predloge, so komisije na seji ljudskega odbora stavile svoje pripombe, kolikor v koordiniranem delu pred sejo ljudskega odbora niso dosegle soglasja oziroma če Sveti niso pred sejo ljudskega odbora sprejeli svojega predloga po pripombah komisij.

Komisije ljudskega odbora niso odločale, temveč so le pripravljale predloge ljudskemu odboru. Od komisij Svetov se ločijo v tem, da komisije Svetov dajejo predloge Svetom in so od njih ustanovljene; od upravnih komisij se ločijo v tem, da upravne komisije odločajo o upravnih zadevah in kot upravni organi izdajajo upravne odločbe. (V samem sestavu vseh vrst komisij ni bistvenih razlik; v vseh treh vrstah komisij so

lahko odborniki in neodborniki, v komisijah ljudskega odbora so samo odborniki, le izjemoma tudi drugi državljani. Le v komisiji za urbanizem in v komisiji za investicije je bilo večje število državljanov — neodbornikov.)

Komisije so delale na sejah; za strokovno in pisarniško-tehnično pomoč je skrbel za vsako komisijo imenovani tajnik iz vrst upravnih uslužbencev, ki jih je imenoval tajnik ljudskega odbora, kateremu so tudi odgovarjali za pravilno delo.

IV

Po številčnem sestavu ljudskega odbora je en odbornik mestnega zbora predstavljal v ljudskem odboru povprečno 2 tisoč prebivalcev. To veliko število ni bilo ugodno in je oteževalo stalen kontakt odbornikov z volivci. Tega kontakta tudi niso mogli bistveno izboljšati zbori volivcev za tako velike okoliše. (O zborih volivcev glej III. del poročila pri skupščinski pisarni.)

Pač pa je bilo načelo demokratizacije mestnega ljudskega odbora izvedeno pri sedanjem sestavu do največje možne mere. Saj je v Svetih ljudskega

odbora, v njihovih odborih in komisijah ter odborniških komisijah sodelovalo skupaj preko 215 drugih državljanov, t. j. več kot trikratno število odbornikov. K temu moramo prišteti še preko 50 državljanov, ki je sodelovalo v upravnih komisijah. Tako je v različnih organih ljudskega odbora stalno sodelovalo blizu 300 državljanov neodbornikov.

Naj bo tu še omenjeno, da se je večina odbornikov in drugih državljanov redno udeleževala sej ljudskega odbora, svetov, komisij in odbornikov in je bilo registriranih samo 5 primerov nesklepčnosti sej komisij in 3 nesklepčne seje zbora proizvajalcev (od skupaj cca 800 sej vseh organov ljudskega odbora). Zaradi izgube na zasluhku in času je bilo treba zunanjim strokovnjakom plačevati sejnine. Mestni ljudski odbor je na svoji 44. redni skupni seji sklenil izplačevati tudi ljudskim odbornikom in drugim članom Svetov in komisij pavšalno nadomestilo za izgubljeni zasluhku in čas v obliki sejnin povprečno 200 din od seje.

O sejah ljudskega odbora, Svetov in komisij se hranijo zapisniki v skupščinski pisarni.

Drugi del

ORGANIZACIJA IN SISTEM DELA UPRAVNIH ORGANOV

I

RAZVOJ UPRAVNIH ORGANOV MLO

Med narodnoosvobodilno borbo je politične in oblastvene funkcije izvrševala Osvobodilna fronta. Po osvoboditvi so oblastvene in upravne funkcije prevzeli ljudski odbori. Najprej kot delegirano pravico višjih organov oblasti in le delno kot samoupravno pravico. Nagla utrditev oblasti delovnega ljudstva, hitra obnova in razvoj gospodarstva, in še posebno prehod na družbeno upravljanje gospodarstva, s tem pa prehod na graditve demokratičnega socializma, je terjal istočasno decentralizacijo oblasti in demokratizacijo oblastvenih organov.

Vzporedno s tem razvojem je šla ne samo reorganizacija oblastvenih organov, temveč naravno tudi reorganizacija oblike in razvoj vsebine dela upravnih organov.

Mestni ljudski odbor je ne samo združeval, temveč tudi izvajal vse oblastvene, politično-izvršilne in upravne funkcije. Splošne predpise za svoje območje je izdajal sam kot kolektivni organ, izvršilno in upravno funkcije pa s pomočjo svojega izvršenega odbora z voljenimi poverjeniki, ki so bili istočasno tudi resorni šefi administracije. Poverjeniki so imeli svojo administracijo v pisarniškem smislu te besede. Ta administracija je služila samo za izvrševanje vsakodnevnih konkretnih naročil poverjenikov.

Ze zadnji zakon o ljudskih odborih iz leta 1952 je ukinitelj izvršni odbor in poverjenike ljudskega odbora, dal poudarka ljudskemu odboru kot kolektivnemu organu, ki naj vodi družbeno dogajanje in politiko vseh resorov na območju okraja oziroma občine s tem, da izdaja splošne predpise v okviru višjih predpisov in daje glavne smernice vsem resorom ljudskega odbora.

Politično skrb za izvrševanje predpisov na resornem področju naj imajo Sveti kot kolektivni organi ljudskega odbora. Leti naj tudi dajejo konkretna in podrobna navodila za izvrševanje resornih zadev in skrbijo, da se resorna politika pravilno izvaja po upravnih organih, ki neposredno izvršujejo predpise in navodila.

S tem zakonom je bilo v načelu načeto vprašanje delitve funkcij med Sveti in med administracijo, ali boljše med Sveti in upravnimi organi ljudskega odbora. Upravni organi prejmejo dvojno dolžnost: 1. voditi upravni postopek vključno izdajanje odločb in rešitev v upravnem postopku po veljavnih predpisih in po navodilih Svetov in 2. nuditi strokovno pomoč Svetom in drugim organom ljudskega odbora, voditi resorno evidenco, vršiti analize, pripraviti predloge itd.

S tem so po zakonu v načelu postali Sveti politično-izvršilni, administracija pa upravni organi ljudskega odbora, četudi to zakon o ljudskih odborih pri določilih o Svetih še ni določeno izrazil, temveč jih imenuje izvršilno-upravne organe, s čimer je hotel reči, da Sveti lahko pritegnejo tudi upravne zadeve v svoje reševanje.

Ta razvoj zaznamujemo tudi pri MLO skladno z izvajanjem načel zakona iz leta 1952 in vzporedno s praktičnim izboljšanjem dela, tako v Svetih kakor v upravnih organih. Čim se je ljudski odbor sam v Svetih otresel administrativnih metod vodenja gospodarstva in drugih področij družbene delavnosti, je bilo možno postopno uvajati tudi delitev dela med Sveti in upravnimi organi. Ne povsod enako hitro in dosledno, lahko pa ugotovimo, da se je do danes v glavnem približal sistem in delitev dela med Sveti in uprav-

nimi organi MLO kot ga predvidevajo tudi bodoči statut v skladu s priporočilom medmestne konference. Ti glavni principi so:

Sveti so kolektivni organi ljudskega odbora, ki skrbijo za izvajanje politike in predpisov na svojem področju dela (resora), obravnavajo važnejša resorna vprašanja, jih predlagajo ljudskemu odboru v pretres in odločitev, dajejo organom konkretna navodila za izvajanje predpisov, se zanimajo za to, ali upravni organi pravilno izvajajo predpise in navodila, v izjemnih primerih — kadar to določa zakon ali ljudski odbor — pa sami rešijo upravno zadevo, s tem da odločijo, kakšno rešitev mora upravni organ izdati v konkretnem primeru (to bo večinoma tedaj, kadar gre za odločanje po prostem preudarku ali za načelno važno rešitev v upravnem postopku).

Dosedanji zakon o ljudskih odborih določa, da predsednik Sveta podpisuje one rešitve v upravnem postopku, ki jih je izdal Svet sam. Bodoči statut pa predvidevajo, da bo vsako odločbo v upravnem postopku izdal in podpisal pristojni upravni organ (načelnik v svojih resornih zadevah, tajnik MLO v »Občih« zadevah) in ne predsednik Sveta, četudi je tako rešitev bila pridržana Svetu samemu.

Niti Svet sam, niti predsednik Sveta nima »svojih« upravnih organov. Upravni organi ljudskega odbora so dolžni nuditi Svetom strokovno pomoč, jim sestavljati analize in predloge ter izvrševati njihove sklepe in navodila. Odgovorni pa so preko tajnika ljudskemu odboru. To v dosednji praksi še ni bilo izrazito ločeno, temveč se je še razvijalo v tem pravcu. Motilo je tu dvoje dejstev: prvi že sam razvoj, ker je bila zastarela praksa poverjenikov deloma prevzeta od istih ali novih predsednikov Svetov, drugi dejstvo, da so dosedaj dosledno bili načelniki oddelkov tajniki resornih Svetov in so se zaradi tega čutili skupaj s svojimi uslužbenci ozko vezani tudi po organizacijsko-upravnih vprašanjih (in ne samo po resornih navodilih) na Svete oziroma njihove predsednike.

V zadnjih dveh letih se je pripravila pot k pravilnemu stališču s tem, da je tajnik ljudskega odbora bil v ozkih stikih z načelniki oddelkov bodi posamično bodi na skupnih sestankih (v letu 1954/44 — 26 skupnih sej), kjer so bili sprejeti sklepi o organizacijsko-upravnih, administrativnih in drugih vprašanjih (zakonitost poslovanja, koordinacija, sistem dela, kompetenca vprašanja, priprave dnevnega reda sej ljudskega odbora, izboljšanje upravnega postopka, odgovornost, personalna vprašanja, vprašanja nagrajevanja, dopusti itd.).

Sveti bodo po novih statutih poslej imeli za opravljanje pisarniških poslov tajnika (administratorja), ki ne bo istočasno šef resornega upravnega organa. Razumljivo pa bo tudi vnaprej moral vsak upravni šef po resornih vprašanjih ozko sodelovati z onim Svetom, kateri razpravlja o njegovi resorni problematiki in od katerega prejema navodila v resornih zadevah in kateri ga kliče na sejo Sveta zaradi poročil in objasnil.

Zapisniki sej Svetov so preko tajnika MLO šli v pregled tudi predsedniku MLO zaradi potrebne koordinacije resorne problematike, zaradi evidence in kontrole izvajanja sklepov.

Odnos upravnih organov do komisij ljudskega odbora je omejen že pri komisijah samih in je slinčen kot pri Svetih, oziroma se na značaj in kompetence komisij.

Odnos upravnih organov do predsednika ljudskega odbora bo obravnavan na različnih mestih nadaljnjega poročila.

II

ORGANIZACIJA UPRAVE

V zvezi z razvojem decentralizacije in demokratizacije oblasti se je postopoma menjala in spopolnjevala tudi organizacija upravnih organov. Ne toliko v svojih sestavnih oblikah, kolikor v vsebini in metodi dela.

Mestni ljudski odbor ima upravne organe razdeljene v resorna tajništva (oddelke, te pa na odseke, uprave, urade in referate — glej prilogo 6).

Morda je bila organizacija upravnih organov še preveč pod starim dojmom, da mora za vsak Svet delati tudi odgovarjajoči upravni oddelek. Vendar ne moremo zanikati, da je oblika resorne problematike in nbroj upravnih poslov (okrajnih in občinskih hkrati) zahtevala razdelitev odgovornosti in dela na več upravnih resorov. V praksi na 8 oddelkov. Komunalni oddelek ni mogel več zajeti izvajanja predpisov pereč stanovanjske problematike v Ljubljani, razvoj kulturne delavnosti je silil na samostojno reševanje kulturnih zadev, ogromno poslovanje s področja socialnega in invalidskega varstva je terjalo ločitev odgovornosti za zdravstvene zadeve.

Važen korak v razvoju demokratizacije upravnih organov so upravne komisije.

Za reševanje upravnih zadev, ki zahtevajo širšo politično ali družbeno presojo in za reševanje v upravnem postopku, kadar je treba odločati po prostem preudarku, zahtevajo že nekateri zakoniti predpisi, da se to ne prepusti uslužbencu poedinu, temveč, da se ustanovijo upravne komisije iz več državljanov, bodisi uslužbencev ali odbornikov ali drugih državljanov ali mešano, pri čemer je vsaj tajnik komisije bil vedno uslužbenec MLO.

Mestni ljudski odbor je imel v tekočem letu 21 upravnih komisij (glej prilogo 7), ki so kot upravni organi samostojno odločali v upravnem postopku v zadevah, za katere so bile ustanovljene. Na ta način je bilo pritegnjenih preko 50 državljanov neuslužbencev v upravno delu ljudskega odbora in le zelo redka pritožba zoper odločbo upravnih komisij je bila od II stopenje spremenjena.

Lahko ugotovimo, da se je upravno delo izboljšalo z naznačeno delitvijo dela in odgovornosti upravnih organov na 8 oddelkov in z uvedbo upravnih komisij, na drugi strani pa ni škodovalo enotnosti uprave ljudskega odbora v organizacijskem pogledu.

III

ENOTNOST UPRAVE IN ODGOVORNOST

Do leta 1952 so bili voljeni poverjeniki upravni šefi resorne administracije. Tudi tajnik ljudskega odbora je bil do tedaj

voljeni odbornik. Z zakonom o ljudskih odborih 1952 in z delitvijo upravnih funkcij od drugih tajniki in načelniki oddelkov postali upravni organi, uslužbenci ljudskega odbora. Prejšnja odgovornost preko poverjenikov za izvršilni odbor se je spremenila v odgovornost uslužbencev za upravno poslovanje preko resornih šefov na tajnika in preko tajnika ljudskega odbora na ljudski odbor in na njegovega predsednika. S tem je bila teoretično, postopoma pa tudi praktično v zadnjih dveh letih dosežena enotnost uprave Mestnega ljudskega odbora. Ta enotnost se izraža predvsem v enotni organizaciji poslovanja in v disciplinski odgovornosti šefa uprave, pa tudi v organiziranem sistemu dela, v povezanosti vseh upravnih organov v istih vprašanjih, v kontroli zakonitosti dela, v enotno vodenem upravnem postopku, v enotnem proračunskem in računovodskem poslovanju, v enotno organiziranem pisarniško-tehničnem poslovanju, v enotno organiziranem pripravljanju sej, evidence sej in kontroli izvajanja sejnih sklepov itd.

Tako je bila izgrajena hierarhična lestvica vseh uslužbencev MLO, ki so po upravno-organizacijskih in disciplinskih vprašanjih odgovarjali preko šefov in načelnikov tajniku ljudskega odbora, tajnik pa ljudskemu odboru in njegovemu predsedniku. Resorna navodila pa so načelniki prejimali v glavnem od pristojnih Svetov in deloma od predsednika ljudskega odbora.

S tem je predsednik ljudskega odbora lahko izvajal dvojno nadzorstvo nad pravilnim delom upravnih organov: po resornih vprašanjih preko predsednikov in tajnikov Svetov, po upravno-organizacijskih vprašanjih, zakonitosti dela, sistemu in metodi dela itd. pa preko tajnika ljudskega odbora.

Svetom so za izvajanje resornih navodil bili odgovorni tudi načelniki kot tajniki Sveta. Vendar je v teh primerih šlo za politično odgovornost. Za morebitno neupoštevanje ali neizvajanje navodil Svetov so odgovarjali načelniki predsedniku MLO, ki jih ukori ali predlaga v disciplinski postopek, ostali uslužbenci pa preko načelnikov tajniku ljudskega odbora.

Tajniku MLO odgovarjajo uslužbenci tudi za vse ostale disciplinske nerednosti in prestopke. Teh primerov je bilo nekaj in je moralo disciplinsko sodišče MLO večkrat razpravljati. Disciplinsko sodišče je pristojno tudi za uslužbenca večine prosvetnih, socialnih in drugih ustanov. Vsega je disciplinsko sodišče obravnavalo 37 primerov od 1. januarja 1954 do danes. Za upravne uslužbenca MLO je bilo 19 postopkov, za zunanje pa 18 postopkov. Večina sodb je bila obsodilnih ali deloma obsodilnih, med njimi več primerov kršitev ugleda uslužbencev in ustanove, nekaj prestopkov vzgojnega osebja, več primerov malomarnega in neresnega opravljanja službene dolžnosti, dalje samovoljna zapustitev službe, nekaj primerov malomarnega izvajanja proračunskih predpisov in slično.

Najtežja sta bila 2 primera: odpust iz službe. (Podrobnejše glej v prilogo 7/a.)

Seveda odgovarjajo državni uslužbenci tudi kazensko in materialno po veljavnih predpisih: v dveh primerih, ko je bil od disciplinskega sodišča izrečen odpust iz službe, je bilo uvedeno

tudi kazensko postopanje. Posebno pažnjo smo polagali, da se dvigne

IV

ZAKONITOST POSLOVANJA

Z izpolnjevanjem zakonov, uredb in drugih zakonitih predpisov se zahteva od uslužbencev vedno večja preciznost strokovnega znanja in vedno oštrše spoštovanje zakonitosti. Vse to je tudi pripomoglo, da se upravni postopek prepušča v samostojno izvajanje upravnim organom, ki tudi odgovarjajo za zakonitost poslovanja. Dolžnost šefov in tajnika ljudskega odbora je, da skrbijo ne samo za zakonitost poslovanja, temveč tudi za pravilno in smotno uporabo zakonitih predpisov pri meritornem odločanju.

Glavna garancija za pravilne rešitve v upravnem postopku je pravica stranke, da se proti odločbi pritožbi na drugostopni upravni organ. Zal nismo evidencirali, v kolikih primerih so se stranke pritožile na drugo instanco in v koliko primerih so bile naše rešitve razveljavljene. Lahko pa iz vložnih zapisnikov ugotovimo, da je bilo kljub izrednemu porastu izdanih upravnih odločb vložnih v zadnjem letu relativno manj pritožb, kar dokazuje porast kvalitete izdanih upravnih odločb in rešitev, tako v meritornem oziru, kakor glede zakonitosti postopka samega.

V

UPRAVNI POSTOPEK

Upravni postopek sam seveda še ni dovolj enoten, niti enotno predpisan, kajti še vedno čakamo na zakon o upravnem postopku. V pomanjkanju zakonitih predpisov se je celo vrsto let razvijal postopek v praksi več ali manj po tem, kakor ga je uvajal posamezni šef, pri čemer so glavne vrzeli spopolnjevala občasna navodila višjih organov, kakor razna navodila Državnega sekretariata za občno upravo, razna navodila višjih resornih organov za postopanje v posameznih resornih zadevah, nekatera navodila za pisarniško-tehnično poslovanje in slinčno.

V pomanjkanju enotnih predpisov so bili v zadnjih dveh letih napravljeni naslednji interni ukrepi:

Izdanih je bilo preko 30 obveznih navodil (okrožnic) o upravnem poslovanju, ki so tvorile fragmente manjkajočega poslovnika; na mnogih posvetih šefov in resornih referentov je bilo usklajeno delo — postopek v istih ali sličnih zadevah;

prirejena sta bila dva tečaja za pisarniško-tehnični postopek in 1 daljši seminar tajnika MLO za vse referente o načelih organizacije in upravnega postopka. V mnogih primerih so bili šefi in referenti neposredno poučeni o pograbenem in pravilnem postopku.

Vsi ti ukrepi so dvignili pravilnost postopka, čeprav še nismo uspeli odpraviti vseh napak.

VI

POSLOVNIK

Nadaljnji korak v tej smeri pa so bili enotni predpisi o smotrenosti poslovanja, zveznosti (kontinuiteti dela), objavljanju predpisov, pristojnosti, zastopstvu, vzdrževanju reda, pregledu spisov, prevzemanju spisov, vročitvah, zapisnikih, oblikah odločb, pisarniškem poslovanju, proračunskem poslovanju, evidenci inventarja in materiala, takšnih itd.

Ker še pri nobenem ljudskem odboru v vsej FLRJ ne obstoji poslovnik za uravno poslovanje, smo po mnogih internih posvetovanjih sestavili koncept za splošni del enotnega poslovnika, ki je že šel v diskusijo tudi drugim ljudskim odborom in Sekretariatu za občno upravo. (Splošni del je objavljen v »Glasniku« št. 44—45.) Tvoril bo podlaga bodočim okrajem in občinam za sestavo njihovih poslovnikov. Sestavljen je tudi že posebni del poslovnika za posamezne upravne organe ljudskega odbora, ki bo po prilagoditvi novim upravnim enotam lahko služil novim ljudskim odborom kot podlaga za pravilnike o delu njihovih upravnih organov.

VII

DELITEV DELA

Iz organizacijske sheme (priloga 6) je razvidna in glavnem tudi že delitev dela na posamezne upravne organe. Delitev temeljnih upravnih organov na tajništva (oddelke) je bila izvršena po okvirnih področjih dela (resorjih), le-ti zopet po specialnosti problematike ali po funkcijah na odseke, uprave in urade, po nadaljni specialnosti poslov na referate. Pri tem nismo vedno mogli ločiti posamezne upravne enote po vseh naslednjih funkcijah: organizacijska funkcija, priprava predpisov, uporaba in izvrševanje predpisov, kontrola in nadzor, izvršba. (Več o tem glej moj referat: Funkcioniranje lokalnih upravnih organov, tisk Beograd, Vojno štamparsko podjetje — 427/55.) Često je več funkcij opravljala ista upravna enota, kar je mnogokrat tudi nujno in koristno združevati. Bolj kot doslej pa bo potrebno paziti na delitev ali združevanje funkcij in na obseg poslov pri bodoči sistemizaciji delovnih mest na okraju in občinah, kajti sedaj smo delali razne napake pri tem:

Dogajalo se je, da so bili mnogi uslužbenci sicer prezaposleni, dočim so nekateri lagodno opravljali svoj posel. Temu niso vedno vzrok le večja ali manjša sposobnost, večja ali manjša politična zavest uslužbencev, temveč je mnogo krivde na šefih, ki ali ne znajo preценiti in pravilno razdeliti dela, ali so sami prezaposleni in ne vidijo nepravilne razdelitve ali ne razpravljajo kolektivno ali posamič z referenti in jih ne kontrolirajo.

Priložena sistemizacija (glej prilogo 8) prikazuje delitev dela. Slabost dosedanjih sistemizacij je v tem, da pri posameznih delovnih mestih niso vedno točno in precizno določene vse funkcije, vse naloge, ki jih mora uslužbenec na tem mestu opravljati (in zanje odgovarjati). Tako pravilna sistemizacija bi poleg pravilnejše delitve dela imela tudi druge ugodne posledice: vsak novi nameščenec bi vedel za svoje naloge, ki jih prevzema, četudi bi mu jih šef ne raztolmačil ob vstopu v službo. Vložišče bi imelo boljši pregled za razdeljevanje in kontrolo spisov, nadrejeni bi laže razdeljevali in kontrolirali delo uslužbencev, hitro bi se izkazala sposobnost ali nesposobnost uslužbenca, pozitivni in negativni kompetenčni spori bi se skorajda odpravili itd.

VIII

POVEZAVA (koordinacija)

Delo upravnih organov se prepleta in razpleta na vse strani. Redek je upravni postopek ali

posel, ki bi se ne tikal dveh, treh ali več organizacijskih enot bodi istočasno, bodi zaporedoma.

Zato je nujna povezava med različnimi upravnimi enotami. V mnogočem je ta potreba narekovala, da so razne upravne enote bile vezane v istem oddelku pod istim načelnikom, tako tudi n. pr. pod načelnikom za gospodarstvo, urad za planiranje, finančna uprava in celo gospodarska inšpekcija. Kakor se neverjetno sliši, pa je vendar ena od hib, ki jo je najteže odpraviti, pomanjkanje čuta za potrebo povezave med najrazličnejšimi upravnimi enotami, od šefov do referentov, ne glede na to, ali gre za enote v istem ali v različnih oddelkih. Na tej hibi smo dokaj trpeli in deloma trpimo še danes. Analiza bi pokazala različne razloge za to, od objektivnih okoliščin do subjektivnih težav. Potrebno bo vlagati še mnogo naporov za doseglo tesne koordinacije, horizontalne in vertikalne.

Ce je bilo možno upoštevati tesnejši stik med načelniki po splošnih upravnih, organizacijskih, pa tudi raznih resornih vprašanjih, deloma tudi med šefi različnih resornih odsekov in uprav o vprašanjih istega postopka ali razdelitve kompetenc, bo potrebno doseči v bodoče dvoje: prvič, da bi se po istih vprašanjih samoiniciativno sestajali in pogovorili prizadeti šefi ali referenti med seboj in drugič, da bi vsak nadrejeni imel več ali manj redne konsultacije s svojimi podrejenimi.

Tako bi se hitro odpravile še preostale hibe v poslovanju, ki — čeprav vedno redkeje bele vrane, a vendar še od časa do časa — povzročajo škodo na ugledu ljudskemu odboru in negotovanje ter pritožbe prizadetega državljana; dalje: referenti bi hitreje izvedeli za vse sklepe Svetov in druga navodila, šef bi stalno imel pregled nad izvršenim in neizvršenim delom, nikdar bi se ne moglo zgoditi, da bi isto stvar reševali dve različni upravni enoti, stranke bi povsod dobile točno iste pravilne informacije, pospešilo bi se reševanje vlog in problemov, s katerimi imajo nujno posla različne upravne enote, stranke bi ne urgirale za isto stvar na različnih mestih itd.

Potrebna je tudi tesna povezava z upravnimi organi višjih organov oblasti. Ta povezava je bila živa posebno s Sekretariatom za občno upravo, s Sekretariatom za zakonodajo, za gospodarstvo, s planskim zavodom, statistiko, geodetsko upravo in vsemi drugimi resornimi republiškim organi.

Nezadostna in pomanjkljiva pa je bila naša povezava z upravnimi organi občin Polje in Sentvid. V delno opravičilo navajamo lahko samo to, da naj se preobličica upravnih poslov v lastnih občinskih in okrajnih pristojnostih pri 145.000 državljanov preveč dušila, da bi se mogli resnejše posvetiti sicer nujni povezavi z organi obeh občinskih odborov.

IX

EKSPEDITIVNOST POSLOVANJA

Hitrost poslovanja je odvisna od mnogih objektivnih in subjektivnih pogojev, od katerih smo že obravnavali organizacijo, predpise o postopku, dobra delitev dela, živa povezava, važni pa so tudi tehnični pripomočki, dobro pisarniško poslovanje, učinkovita kontrola, v veliki meri — družbeno razgledani in

strokovno sposobni uslužbenci. O kadrovskem vprašanju pozneje, na tem mestu pa nekaj drugih ugotovitev:

Stalno naraščajoče kompetence ljudskih odborov in s tem tudi delo njihovih organov, posebno v letih 1952 do 1954, stalno izpopolnjevanje zakonitih predpisov in s tem zvezano upravno poslovanje je v zvezi z občutnim zmanjšanjem števila upravnih uslužbencev MLO v letu 1952 povzročilo veliko nesorazmerje med nalogami in zmogljivostjo upravnih organov. Postopno izgrajevanje upravnih organov od leta 1953 dalje je tudi le postopno moglo odpravljati nagrnjene zastoje. Samo v letu 1954 je došlo s podštevilkami skupaj 89.464 vlog in spisov, rešena je bila večina, od tega 3.383 rešenih zaostalih iz prejšnjih let. Skupaj pa je ostalo nerešenih konec leta 1954 še 6.768 spisov.

Leta 1955 do 15. junija je bilo vložnih 39.332 spisov. Reševalo se je s pospešenim tempom, tako da je 15. junija bilo vsega skupaj še 5.415 zaostankov (nad 2 meseca), med njimi 2.441 gospodarskih, 749 socialno-varstvenih, 1.350 stanovanjskih. Le-ti se rešujejo tako, da praktično zaostankov do 1. septembra ob prenosu poslov na nove formacije ne bo razen tekočih spisov in takih, ki terjajo daljši čas za rešitev.

Upoštevati je treba, da so med več kot dvomesečnimi zaostanki 1. taki spisi, ki rabijo daljšo dobo reševanja po naravi posla; med take spadajo n. pr.: predlogi za spremembo planskih inštrumentov, ustanovitev podjetij, prošnje za dodelitev parcel in lokacij, gradbena dovoljenja, investicijski spisi, mnogo skrbniških in invalidskih spisov, razlastitveni spisi, nekateri spisi, ki so vezani na analize in predloge, o katerih sklepa ljudski odbor in njegovi organi, prioritetni stanovanjski spisi in drugi.

Od stanovanjskih prošenj je všteti v skupnem številu zaostankov (5.415) samo 1.350 prošenj, ki so bile letos vložene. Vse prošnje iz prejšnjih let, katerim po komisiji ni priznan prioriteten red, se smatrajo kot objektivno nerešljive in bodo le evidenci ležale v arhivu. Takih prošenj je iz leta 1954 po številu 1.640, iz prejšnjih let pa skoraj 8.800.

Iz pregleda rešenih in nerešenih spisov sledi, da so — čeprav z nepopolno zasedbo delovnih mest — upravni organi z izdatnim naporom in tudi v izvenuradnih urah uspeli zmanjšati zaostanke na relativno malo število. Sama ekspeditivnost reševanja se je kljub nakazanim okoliščinam izboljšala tako, da so enostavnih primeri rešeni v nekaj dnevih, in le težji primeri, ki zahtevajo polzvedbe, vabila strank zaradi izjav ali dokazov itd., se zavlečejo preko 3 ali 4 tednov.

Ob prenosu poslov na nove ljudske odbore bodo ostali samo spisi, ki po naravi poslov ne morejo biti v kratkem času rešeni.

(Podrobnejše glej v prilogi 9.)

X

ODNOS DO STRANK

S številčnim in strokovnim pojačanjem se je pri večini uslužbencev izboljšal tudi odnos do državljanov, ki imajo opravili na uradih. Zal so še primeri, ko je potrebno z nadaljno vzgojo, pa tudi z ukoritvijo ali celo z disciplinarnim postopkom pripraviti uslužbenca k pravilnemu odnosu do strank. Toda to so že

redkejši primeri uslužbencev, ki se še ne zavedajo, da s tem kvarijo ugled sebi in vsemu upravnemu kolektivu, ki pa je danes vendar v velikem delu že sestavljen iz strokovnih tovarišev, državljanov volivcev, ki se v prostem času udeležujejo v množičnih organizacijah, kakor drugi državljani.

Kakor leži subjektivna krivda za slab odnos včasih na uslužbencu, tako je slab odnos včasih tudi rezultat nestrpnosti stranke, ki n. pr. ne razume, da uslužbenec ne more sprejemati dnevno od 7 do 14 ure, ker sicer sploh ne ostaja časa, da bi reševal problematiko in pripravil rešitve na sprejete vloge.

Gotovo bo potrebno v bodoče še izpopolniti uvedene ukrepe, da bodo stranke hitreje in bolje opravile posle na uradih ljudskega odbora; še bolj bo treba zaostri predpis, da sme vloge sprejemati samo vložiče, zavračati bo treba dosledno vse vloge, ki niso popolne, zato pa bo treba pripraviti več formularjev, ki bodo stranke poučile, kakšne morajo biti popolne vloge za različne vrste zahtevkov, ob dnevih za stranke so dosledno vsi referenti na mestu, pri vходу mora biti postavljena sposobnejša informacijska služba glede razporeda prostorov, glede kompetence uradov itd.

Vse to bo nekoliko lažje na bodočih občinah zaradi tega, ker bodo stranke počutili, kakšne predvsem pa zaradi manjšega števila strank, medtem, ko se je sedaj brez administrativnih izpostav v Kresiji zgostilo s celega mesta povprečno nad 1.000 strank na vsak uradni dan. Približna analiza v jeseni 1954 je pokazala, da je ena četrtnina strank urgirala rešitve, ena četrtnina hodila po informaciji zaradi nepoučenosti, ena četrtnina je hodila po davčnih poslih in po razna potrdila, ena četrtnina pa po nujnih drugih poslih.

Izdana sta bila 2 znana ukrepa: izdajanje potrdil je bilo preneseno v magistratno stavbo, s čimer je odpadlo ca. 100 strank izven Kresije; uvedeni so bili tedensko samo 3 uradni dnevi za stranke. To je v začetku sicer rodilo ogorčenje strank, je pa pripomoglo, da so referenti trikrat tedensko mogli reševati spise, kar je bistveno zmanjšalo zaostanke in s tem dobršen del onih, ki so hodili urgirat rešitve.

Zal nismo uspeli preseliti davčne uprave izven Kresije, kjer bi lahko uvedli dnevno sprejemno službo za stranke. To bi omogočilo strankam vsakodnevni prihod, Kresijo pa bi razbremenili navala.

XI

KADRI V UPRAVI

Številčni sestav uslužbencev se ni vedno ravnal po objektivnih in nujnih potrebah v primerih z nalogami upravnega dela. Administrativni aparat ljudskega odbora se je izredno razrastel v dobi administrativnega diriganja gospodarstva, v l. 1952 ob uvajanju družbenega upravnega gospodarstva pa se je hipoma občutno zmanjšal in dosegel minimum 190 uslužbencev. Nato se je postopoma izgrajeval v letu 1953 na 292 in z naraščajočimi nalogami v letu 1955 na 400, ki pade v juniju 1955 na 385, ne všteti gozdne uprave (18), dve stanovanjski upravi (14), občinskih uslužbencev Polje (20) in Sentvid (14) ter biro za posredovanje dela (15); od tega strokovno-tehničnih in upravnih uslužbencev 192, izvršilnih uslužben-

cev 72, pisarniških 99 (glej prilogo 10).

Nezasedenih je ostalo 50 sistemiziranih mest (vseh sistemiziranih mest 490), in to večinoma mesta, ki zahtevajo višjo kvalifikacijo. Zato so uslužbenec na odgovornejših mestih prezaposleni in trpi vsaj ekspeditivnost, če ne tudi kvaliteta dela.

Tudi strokovni sestavi ni zadovoljiv, čeprav polagoma raste tudi odstotek strokovnosti (glej tabelo 11 in 12).

Sedaj imamo:
18% uslužbenec z višjo strokovno izobrazbo,
33% uslužbenec s srednjo strokovno izobrazbo,
49% uslužbenec ostalih,

po sistemizaciji pa bi bilo potrebnih več kot tretjino z visoko kvalifikacijo.

Velik del uslužbenec ima strokovne izpite, samo od 1. januarja 1954 dalje je izpite napravilo 59 uslužbenec.

Na razpolago je sedaj urejena knjižnica, v kateri je bilo do začetka maja 1955 registriranih 5.076 strokovnih knjig, brošur in revij, 114 časopisov, tednikov itd.

Precejšnja je fluktuacija uslužbenec. V dobi enega leta je odpovedalo službo 51 uslužbenec, od tega večina z visoko in srednjo izobrazbo. Vsega skupaj pa je bilo 80 izstopov iz službe (glej prilogo 13). Razlogov za to je več:

Eden izmed glavnih je vprašanje premikov. Operativa in celo tudi druge upravne ustanove dajejo ali nudijo strokovnim uslužbenec višje prejemke pa tudi višje prevedbe, kot jih more po predpisih nuditi ljudski odbor, pa čeprav so se — posebno visoko strokovnim, pa tudi drugim prizadevnim uslužbenecem MLO — prejemki v zadnjem letu zvišali tako z dopolnilno plačo, kakor z nagradami za nujne nadure, nekateri sejnine in nekaj za obrabo opreme pri težjem terenskem delu. Kljub vsemu ni mogoče konkurirati z

drugimi ponudniki in posebno visoko strokovni in upravni delavci odpevujejo delovno razmerje. To velja posebno za uslužbenec, ki so si v upravnem in strokovnem delu pridobili pri ljudskem odboru dobro in vsestransko prakso. Najteže je dobiti mlajše, visoko pa tudi srednje kvalificirane uslužbenec, ki imajo v operativi 50 do 100% višje prejemke. Značilno je, da ima ca. 56% uslužbenec MLO nad 40 let starosti, pa je 35 mest z visoko izobrazbo še nezasedenih. Do 36. leta starosti je le 24,7% uslužbenec, med njimi pa redke visokokvalificiran. Potrebno bo misliti na možnosti štipendiranja študentov z obvezo, da se vključijo v upravno delo.

Tudi še nismo uspeli, da bi v vsem uredili druge delovne pogoje: čeprav smo mehanizacijo nekoliko izboljšali, mnogo uslužbenec dela v slabih prostorih, tehnično sredstva pa so še pomanjkljiva, mnogi morajo računati peš namesto s strojem in slično. V zadnjem času smo uspeli prodati nenujni reprezentančni avto in kupiti zato nujnejša vozila, s katerim vsaj del komisij opravi na dan po 5 do 6 strokovnih ogledov namesto dveh (s kolesi ali peš). Tudi novi ljudski odbori bodo morali za pisarniško-tehniško mehanizacijo predvideti stalne proračunske postavke, da bodo dalje dvigali delo upravnih organov na sodobno stopnjo in tudi s tem zvišali storilnost dela.

O strokovno politični vzgoji uslužbenec je bilo že govora na več mestih tega poročila. Kljub lepemu napredku bi se dalo doseči še več, če bi uslužbenec na odgovornejših mestih vlagali več truda za instruktazo ostalih uslužbenec, če bi sindikalna organizacija, ki je izvedla in pomagala izvesti več akcij, vlagala trajne napore v tej smeri, in če bi si vsi uslužbenec sami bolj prizadevali, da se stalno izobražujejo.

pečarska dela	100.000 din
ključavničarska dela	100.000 din
skupno	8.500.000 din

Za kritje tega izdatka je na razpolago še tri milijone dinarjev, vtem ko 5.500.000 din zmanjka in za ta izdatek ni kritja v proračunski vsoti za investicije okrevališča v letu 1955.

Iz razloga, ker zapade že sedaj v izplačilo tretjina zneska,

ki je predviden za usposobitev stavbe za zasilno obratovanje, predlaga komisija, naj bi vsakakor skušali dobiti sredstva za kritje teh izdatkov, s čimer bi omogočili, da začne počitniški dom obratovati 1. julija 1955.

Cenitev vrednosti po etažnih površinah:	
Adaptirano in novogradnja:	
I. a) klet 192,51 m ² à 15.000 din	= 2.887.650 din
b) klet 78,75 m ² à 25.000 din	= 1.968.750 din
	4.856.400 din
II. Prtiličje:	
a) vila Nirvana 231,02 m ² à 15.000 din	= 3.465.300 din
b) vila Iluska 340,61 m ² à 15.000 din	= 5.109.150 din
c) novi prizidek 75,03 m ² à 25.000 din	= 1.875.750 din
	10.450.200 din
III. Nadstropje:	
a) vila Nirvana 231,02 m ² à 15.000 din	= 3.465.300 din
b) vila Iluska 340,61 m ² à 15.000 din	= 5.109.150 din
c) novi prizidek 75,03 m ² à 15.000 din	= 1.875.750 din
	10.450.200 din
IV. Vmesno nadstropje:	
vila Nirvana 193,89 m ² à 15.000 din	= 2.908.350 din
b) del vile Iluske 80,18 m ² à 15.000 din	= 1.202.700 din
	4.111.050 din
Skupaj že izvršene adaptacije in novogradnje I, II, III. in IV. + 30% terenski dodatek	29.887.850 din
	8.960.355 din
	38.838.205 din
Projektirana, a še neizvršena dela:	
I. Klet 175,71 m ² à 25.000 din	= 4.324.750 din
II. Prtiličje:	
a) Arkade 109,44 m ² à 12.000 din	= 1.313.280 din
b) Paviljon 17,00 m ² à 30.000 din	= 510.000 din
c) Pergola 80,50 m ² à 6.500 din	= 523.250 din
III. Nadstropje:	
Terase nad arkadami 109,44 m ² à 8.000 din	= 875.520 din
IV. Terse (Etaža) 87,75 m ² à 15.000 din	= 1.316.250 din
	8.733.050 din
= 30% terenski dodatek	2.619.915 din
	11.352.965 din

REKAPITULACIJA:

Adaptacije in novogradnje	38.838.205 din
Projektirano in še neizvršeno	11.352.965 din
	50.191.170 din

Ugotavljamo, da so se asanacije Kraljevice lotili nespretno. Asanacija je bila nujno potrebna, ker bi sicer Kraljevice Zdravstvena oblast na Reki zaprla zaradi bistvenih higienskih nedostatkov, t. j. zaradi pomanjkanja osnovnih sanitarnih naprav, stranišč, kopalnice ter bolniške sobe in je bilo okrevališče brez urejenih umivalnic. Prav zato so se vsako leto pojavile v okrevališču epidemije in so bile nalezljive bolezni pogosto zanesene iz okrevališča v Ljubljano, v škodo ljudskega zdravja in ugleda oblasti, ki ima tako urejeno okrevališče.

Ugotavljamo, da je Kraljevice res na področju, kjer je od časa do časa burja, vendar je mnenje vseh zdravstvenih strokovnjakov enotno, da so bili zdravstveni uspehi kolonije v Kraljevic, če ni prišlo do nalezljivih bolezni, nadvse veliki in so mnogi otroci, ki jim okrevanje na Gorenjskem ni pomagalo, ozdraveli, oziroma se bistveno okrepili.

Po mnenju navzočih gradbenih strokovnjakov vsaka adaptacija znatno več stane kakor gradnja novega objekta, ker se med adaptacijo redno odkrivajo nove potrebe.

V danem primeru pa ne gre samo za adaptacijo, ampak se je povečala kapaciteta okrevališča od 80 otrok bivajočih v epidemiološko nevarnih okoliščinah na 120, medtem ko se epidemiološko - higienske in funkcionalne prilike približujejo idealu okrevališča. Predvidene adaptacije bodo stale do stopnje uporabnosti 39.900.000 din. dokončna notranja oprema 5.989.000 din, kar je v ugodnem

razmerju proti predvideni ceni za novogradnjo, ki bi zadostovala 12 otrokom in bi stala brez zemljišča predvidoma aproksimativno 180.000.000 din.

S predvideno vsoto je problem okrevališča rešen, dočim bi še potrebna zunanja dela t. j. ureditev cestišča, kleti za premog, valobranov itd., kar se more odložiti brez škode za obratovanje okrevališča na eno naslednjih let, stala 11.300.000 din.

Svet za zdravstvo je soglasno mnenja, da bi se z delnimi popravili in krpjarjami objekt sicer ohranil v funkciji in to ob manjših trenutnih stroških, vendar ob manjši kapaciteti in stalni nevarnosti za otroke v zdravstvenem in ostalem ozru.

Kakor v večini primerov gradenj do letošnjega leta, tako so

Razpis DELOVNIH MEST

Mestni ljudski odbor

glavnega mesta Ljubljana

razpisuje:

1. mesto ekonomista — statistika s fakultetno izobrazbo;

2. mesto statistika s srednjo strokovno izobrazbo za zbiranje in obdelavo podatkov ter izdelavo analiz za potrebe komisije za plače v gospodarstvu.

Plača po temeljni uredbi in dopolnilna plača. Pravilno kolkovane prošnje z življenjepisom se vlagajo pri tajništvu MLO v Kresiji soba št. 92/III. do 20. julija 1955.

se žal tudi v tem primeru delali načrti za adaptacijo šole sprosti, kar je bistveno prispevalo k neekonomičnosti gradbenih del. Zato je MLO upravljeno reagiral, ker o stvarnem stanju ni bil poučen, čeprav se je tačas potrošilo že 32.000.000 din.

Temeljita rekonstrukcija zgradbe pa sedaj zagotavlja dokončno in vzorno urejen objekt, ki ne bo služil le počitniškim kolonijam ljubljanskih otrok v letnem času, ampak tudi kot okrevališče stotinam bolnih in oslabilih otrok skozi vse leto.

RAZGLAS

Komisija za prodajo hiš Splošnega ljudskega premoženja pri MLO glavnega mesta Ljubljana razpisuje v smislu Odloka o prodaji stanovanjskih hiš in skladiš Splošnega ljudskega premoženja (Ur. list LRS št. 51/54).

A. Javno dražbo

naslednjih hiš iz Splošnega ljudskega premoženja:

1. enostanovanjska hiša Guncije št. 42, z izključno ceno 48.000 din,
2. enostanovanjska hiša Smartno pod Smarno goro št. 59, z izključno ceno 584.000 din,
3. dvostanovanjska hiša Sentvid št. 67, z izključno ceno 667.200 din,
4. enostanovanjska hiša Vižmarje št. 107, z izključno ceno 624.000 din,
5. enostanovanjska hiša Tacec št. 23, z izključno ceno 426.400 din.

B. Ponovno javno dražbo

za naslednje hiše:

1. dvostanovanjska hiša Sentvid št. 68A, z izključno ceno 357.600 din,
2. enostanovanjska hiša Sentvid št. 69b, z izključno ceno 632.000 din,
3. dvostanovanjska hiša Vižmarje št. 83, do polovice, z izključno ceno 508.800 din.

Javna dražba navedenih hiš pod A in B bo v sejni dvorani Občinskega ljudskega odbora Sentvid v petek, dne 15. 7. 1955, ob 9. uri dopoldne.

Vsak ponudnik mora najkasneje eno uro pred pričetkom javne dražbe položiti v gotovini, v obveznicah notranjega posojila mesta Ljubljane ali v obveznicah državnega ljudskega posojila kavelje v višini 15% izključne cene hiše sicer na Upravi za dohodke Občinskega ljudskega odbora Sentvid, ki mu izda potrdilo o položeni kavelji, brez katerega se ponudnik ne prepusti k dražbi.

Udeleženci iz NOB v letih 1944-1942 in 1943 ter druge osebe nastete v 6. a. členu Uredbe o dopolnitvi uredbe o prodaji stanovanjskih hiš Splošnega ljudskega premoženja, kakor tudi vsi ostali zainteresirani dobe vsa podrobnjša pojasnila glede pogojev in plačila kavelje ter vse ostale informacije glede v razglasu navedenih hiš pri Tajništvu MLO Ljubljana, pravni odsek, soba št. 11/L.

Komisija za prodajo hiš Splošnega ljudskega premoženja glavnega mesta Ljubljane.

OBJAVA

MLO in OLO Ljubljana sta ustanovila komisijo za upokoje- ne vojaške osebe (Ur. list FLKJ št. 19, z dne 4. maja 1955). S tem obveščamo vse, da je komisija začela poslovati s 1. julijem 1955. Prostori komisije so v Kresiji (klubiški prostori). Uradne ure so vsak dan od 10. do 12. ure dopoldne.

MLO IN OLO LJUBLJANA

Komisija za upokojene vojaške osebe.

ZDRAVSTVENI POČITNIŠKI DOM V KRALJEVICI POROČILO NA SEJI SVETA ZA ZDRAVSTVO

(Nadaljevanje in konec)

c) gradbena situacija za dovršitvena gradbena dela v juniju	2.300.000 din
Skupno gradbena dela	8.000.000 din

č) Obrtniška dela:	
električna instalacija	900.000 din
vodovodna instalacija	4.000.000 din
mizarska dela	700.000 din
taracerska dela	600.000 din
pleskarska in slikarska dela	400.000 din
parketerska dela	1.000.000 din
Skupno obrtniška dela	7.600.000 din

V gradbenih delih je predvideno tudi začasno zavarovanje izkopa med nivojem terase in nivojem dvorišča. V tej vsoti pa ni zajeta nabava najbolj potrebne nujne inventarja za poslovanje okrevališča. Za nabavo tega inventarja je predvideti dva milijona. Skupno je sedaj potrebnih 17.600.000 din. od tega je v proračunskih investicijah na razpolago še tri milijone, tako da znaša celoten primanjkljaj za zasilno usposobitev okrevališča za obratovanje 14.600.000 din. Po dovršitvi del

v notranjosti zgradbe je vsa nadaljevalna dela na ureditvi terase, arkad, ureditvi ekonomskega dela zgradbe prenesti na leto 1956, in sicer po poprejšnji ureditvi tehnične dokumentacije s točnim proračunom. Dovršitev celotnega objekta bo v bodoče možno oddati le na podlagi zakonsko predpisane licitacije.

Vsa nova dela je treba zaradi preprečitve gospodarske škode na objektu izvršiti iz naslednjih razlogov:

a) dela na zgradbi se nemotno nadaljujejo ter je gradbeno podjetje že predložilo situacijo za april,	5.700.000 din
b) v primeru, da se dela na zgradbi takoj ustavijo, zapadejo v izplačilo ob zaključku dela naslednje vsote:	
situacija za april in maj	1.200.000 din
v grobo položena vodovodna instalacija	400.000 din
taracerska dela v delu	500.000 din
mizarska dela v delu	500.000 din
slikarsko-pleskarska dela	—